

Publicerad 2009-01-12 22:27 av RiJoKu

Sand i tomhet

Nu vet jag hur det känns när tomheten blir sådär påtaglig den kan bli
även om man aldrig upplevt den så tom förut
Så tom den känns när det finns en person att fylla ut den med
men som man inte kan vara med

Nu vet jag hur det känns att få magen fylld med sand
sand som sakta tränger in i den mörkaste tomhet
sand som fyller ut tomheten så vi ska glömma den
även om tomheten fortfarande finns där undagömd

Jag vet hur det känns när timglaset plötsligt spricker och sand börjar läcka ut
tomheten börjar bli påtagligen igen
men inte fullt så påtaglig som den kan bli
och när glaset spricker gör det sådär ont som det bara kan göra i själen
och när själen får ont så tömms alla energiresurser
alla vätskedepåer och ögat torkar ut

Jag vet att timglaset fortsätter räkna ner våra livsdagar hur många sprickor det än får, men varje spricka gör
att sanden rinner ut lite snabbare och när sanden tillslut är borta återstår inget mer än tomheten inuti det
krossade glaset. Om inte tomheten fylls igen så dör själen.

Snälla rädda min själ vackra flicka och ge mg en kyss.
Är det för mycket begärt att få bli älskad ibland?
Eller ska man alltid behöva plågas mer än det ger?
Snälla om du kan svara mig. Varför ska själen få ont?
Varför ska glaset få spricka?
Du fyllde min tomhet en stund, det var bättre än sand.
Men den tiden verkar förbi.

om du inte vill ha mig så bestäm dig snabbt.

Sanden rinner ut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren RiJoKu med Poeter.se id #17356 innehar upphovsrätten